

MAHA AJANSI

Adres: 33 Rue de la Grange aux Belles - 75010 Paris- FRANCE

27 Nisan 1987

TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI
GENEL YÜRÜTME KURULU'NUN
1987 1 MAYIS BİLDİRİSİ

İşçiler, emekçiler, kardeşler,

Bu yıl yine Evren-Özal Diktatörlüğünün yasakları, baskıları altında karşılıyoruz, dünya işçilerinin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs Bayramını.

1 Mayıs Bayramımız tüm işçi ve emekçilere kutlu olsun.

Bundan 101 yıl önce kölece çalıştırılmaya, insanlık dışı baskıya baş kaldıran, 8 saatlik iş günü için mücadele bayrağını yükselten ve bu uğurda canlarını verenlerin geleneği her koşulda güçlenerek sürüyor.

Geçtiğimiz yıl dünyada yüz milyonlarca işçi, emekçi 1 Mayıs'ın 100'ncü yıldönümünü kutladı. Yıgınsal gösterilerde, sömürsüz, baskısız ve savaşırsız bir dünya istemi dile getirildi. Egemen güçler ise 1 Mayısları hep korku ve endişe ile karşıladı. 1 Mayıs gösterilerini bastırmaya, ezmeye çalıştı. Yasalar çıkarıp yasakladı, kan döktü. Ne ki, bir asır boyunca aralıksız tüm dünyada kutlanan 1 Mayısları, 1 Mayıslarda işçilerin emekçilerin güçlerini birleştirme, dayanışmalarını pekiştirme ve mücadelelerini yükseltme geleneklerini durduramadı. 1987 yılında da daha etkin, daha yığinsal olarak bütün dünyada 1 Mayıslar meydanlarda, alanlarda kutlanıyor. Ülkemizde ise işçi sınıfımızın meydanlara çıkması, 1 Mayısı özgürce kutlaması, sömürüye baskıya karşı istemlerini dile getirmesi diktatörlüğün yasakları altındadır. Ne ki bu yasaklarda işçi sınıfımızın 1 Mayıs geleneğini unutturamamış, unutturamayacaktır.

Ulusal kurtuluş savaşı ve Cumhuriyetin kuruluş yılları ile iç-içe geçen işçi sınıfımızın 1 Mayıs kutlama geleneğini unutturmaya hiç bir baskının ve zorbalığın gücü yetmez, yetmeyecektir. İşçi sı-

nıfımızın 1976 yılında 51 yıllık yasakları kırarak, DİSK'in öncülüğünde meydanlara çıkması, tüm emekçi kesimleriyle, aydını, öğrencisi ve köylüsü ile kucaklaşması bunun somut örneğidir. 1977 yılında diktatörlüklerine yol açmak isteyen egemen güçlerin 1 Mayıs'ı kana bulaması ve aralarında sendikamız Maden İş üyelerinin de bulunduğu 34 yurttaşımızı katletmesi, buna rağmen daha sonraki yıllarda yine 1 Mayısların yüz binlerle kutlanması bunun somut örneğidir. Diktatörlüğün yedi yıllık baskı ve yasaklarına rağmen, fabrikalarda, okullarda, devlet dairelerinde, mahallelerde ve diktatörlüğün zindanlarında koşullara uygun yöntem ve biçimler bulunarak 1 Mayısların kutlanması bunun somut örneğidir. Hiç kuşku olmasın ki, Evren-Özal diktatörlüğünün yasakları altında karşılanan 1987 1 Mayısını da işçi sınıfımız daha etkili yöntemler kullanarak, yeni yeni biçimler bularak kutlayacaktır. Bilinmelidir ki uluslararası işçi sınıfının Türkiye kolu olan işçi sınıfımız var olduğu sürece ülkemizde de 1 Mayıs geleneği yaşayacak ve yaşatılacaktır.

Bu yıl 1987 1 Mayısı, 1977 1 Mayıs katliamının 10 ncu yıl dönümüne rastlamaktadır.

12 Eylül 1980'de "terörü önleyeceğim" diye darbe yapıp yönetime el koyanlar 1 Mayıs 1977 katliamını yapanları bulup ortaya çıkaracaklarına, DİSK'in kurucusu ve Sendikamızın Genel Başkanlarından Kemal TÜRKLER'i katledenleri ortaya çıkaracaklarına, katliama uğramış, teröre muhatap olmuş sendikalarımızı ve onların yöneticilerini eline geçirdiği silah ve devlet gücüyle terörize etmişlerdir. Böylece 12 Eylül öncesinin sokak terörü, darbe sonrası devlet terörüne dönüşmüştür.

Evren-Özal diktatörlüğü 1 Mayıs katillerini halkımızdan gizlemeye, unutturmağa çalışmaktadır. Genel Başkanımız Kemal TÜRKLER'i katledenleri "aklayan", katilleri halkımızın arasına salan bu diktatörlük ve onun hükümetidir.

İşçi sınıfımız ergeç bu cinayetlerin hesabını soracak, katilleri yakalayıp halkımızın önüne çıkaracaktır.

12 Eylül Diktatörlük rejimi, eski MESS Başkanı Turgut ÖZAL'a hükümeti teslim ederken, sendikalarımızı kapattırıp yöneticilerini ağır hapis cezalarıyla cezalandırmıştır. Böylece tüm sendikalarımızın mal varlıklarına el koyarken TİSK, MESS, TÜSİAD gibi sermayenin en azgın örgütlerine süngü gücü ile dikensiz gül bahçesi armağan edilmiştir.

Kardeşler,

Hiç kuşku yok ki bu işçi, emekçi ve halk düşmanı, vatan satıcısı Evren-Özal diktatörlüğü; baskıya, devlet terörüne, uluslararası finans ve silah tekellerinin ve onların ülkemizdeki işbirlikçilerinin desteğine dayanarak ayakta durabilmektedir. Bu diktatörlük umudunu toplumsal muhalefetin bölünmesine, demokrasi güçlerinin dağınkılığına, işçi sınıfının sendikal birliğinin gerçekleşmemesine, işçi sınıfı ile diğer emekçi katmanların arasının açılmasına bağlamaktadır. Ne ki, diktatörlüğün çabası ve umutlanması boşunadır. Boşunadır çünkü: Başta işçi sınıfımız yedi yıllık diktatörlük döneminin deneyimleri ile donanmış, bu deneyimi ile mücadelesini yükseltmeğe başlamıştır. İşçi sınıfımız birliğinin pekişmesi, diğer emekçi güçlerle kaynaşması, dostlarını mücadeleye esinlendirmesi yönünde ciddi adımlar atılmaktadır. Evren-Özal diktatörlüğünün baskı ve yasaklarına rağmen ALMAN İLAÇ SANAYİİ, NETAŞ, DERBY işçileri hakları için grev alanlarına çıkarak diktatörlük döneminin zorlu mücadele örneğini gösterdiler. Halkımız bu haklı grevlerin yanında yerini aldı. Yurt içinden ve yurt dışından örnek bir dayanışma mücadelesi gösterildi. Petrol-İş Sendikası üyesi 11 bin işçi kardeşimiz bu gün en zor koşullarda grev alanlarında hakları için mücadele ediyor. Dün grevlerini başarı ile sonuçlandıran işçiler bu gün onlarla dayanışıyorlar. Ereğli Demir Çelik işçileri, Özal hükümetinin işçi düşmanı yanlı tutumuna karşı yiğitçe direniyor. Seydişehir Alüminyum ve MKE işçileri yeni mücadelelere hazırlanıyorlar.

Sendikal ve demokrasi savaşımında önemli geleneklere ve deneylere sahip işkolumuzun yiğit işçileri; aranızdaki birlik ve dayanışmayı bu koşullarda daha da geliştirip güçlendirin. İşkolumuzun bu gelenek ve deneylerini diğer sınıf kardeşlerimize de taşıyın. Onlarla da dayanışmanızı yükseltin. Tek başına kurtuluşun mümkün olmadığını en iyi sizler yaşadınız.

Aydınlarımızın işçi sınıfımızın yanında yer alması, onlarla dayanışması, diktatörlüğe karşı mücadele etmesi, öğrencilerin haklı direnişi, demokrasiyi kazanma mücadelesi ile iç içe geçiyor.

1987 1 Mayısını işte bu ortam ve koşullarda karşılıyoruz. Haklarını tekrar elde etmenin, demokrasiyi kazanmanın tek yolunun mücadele olduğunu yedi yıllık acılı deneyleriyle öğrenen işçi sınıfımızın şimdi önünde duran görev: Yaşamı işçi sınıfına emekçi hal-ka zindan eden, ülkemizin bağımsızlığını hiçe sayan, işçi, öğrenci, aydın kanına giren, sendikalarımızı kapatan ve nice mücadelelerle

elde ettiğimiz kazanılmış hakları gasbeden, Amerikan destekli, işçi emekçi düşmanı Evren-Özal diktatörlüğüne son vermek ve demokratik bir Türkiye için mücadeleyi daha da yükseltmektir.

Alanlarda-Meydenlerde özgürce 1 Mayısları kutlayabilmenin, 1 Mayısın yeniden ücretli tatil günü olmasını gerçekleştirebilmenin, özgürce toplu iş sözleşmesi yapabilmenin, kapatılan sendikalarımızı yeniden açabilmenin, milyarlarca lirayı bulan malvarlıklarını geri alabilmenin, ülkemizin kendi kaderini özgürce belirleyebilmesinin yolu, bu ülke ve halk düşmanı diktatörlüğe karşı mücadele etmekten geçmektedir. Çünkü gelişmenin önünü tıkayan en büyük engel bu diktatörlüktür ve bu engel aşılmalıdır.

Öyleyse 1 Mayıs 1987'de:Sendikal birliğimizi güçlendirmek için, sürmekte olan grevleri başarıya ulaştırmak için, MESS eski patronu Özal hükümetinin bütün yalan ve demogojilerini halka sergilemek ve ilk fırsatta düşürmek için, gasbedilen kazanılmış tüm hakları geri almak için, aydınlarla, direnen öğrenci gençlikle, hakkını arayan tüm emekçi kesimlerle dayanışmayı artırmak mücadele arkadaşlığını güçlendirmek için, demokrasiyi kazanmak için, iş, ekmek, özgürlük, barış ve demokrasi için, demokratik-özgür bir Türkiye için sesimizi daha gür yükseltelim.

-YAŞASIN TÜM DÜNYA İŞÇİLERİNİN, EMEKÇİLERİNİN BİRLİK MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS.

